

РЕШЕНИЕ

№ 3175

гр. София, 23.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **823** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по касационна жалба от „Д.“ С., чрез представляващ, срещу решение 263705 от 04.11.2019 г. на Софийски Районен Съд /СРС/, НО, 110 състав, постановено по н.а.х. дело № 43/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление № 22-005438/14.12.2018 г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от КТ. В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на съдебното решение, иска се отмяната му и да се постанови съдебен акт, с който се потвърди издаденото НП.

Ответник по касационна жалба, [фирма], поддържа становище, че решението на СРС следва да се остави в сила.

Представител на СГП предлага да се остави в сила обжалваното решение.

Касационен състав на АССГ, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК,

настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 22-005438/14.12.2018 г., издадено от директор „Д.“ С..

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че във връзка с извършени проверки от Дирекция „Инспекция по труда“ С., относно спазване на трудовото законодателство на ответника, в периода 30.10.2018 – 07.11.2018г. е установено, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ не представя ведомости за месеците 06.2018г., 07.2018г., 08.2018г. и 09.2018г. В тази връзка са направени са предписания за предоставяне на липсващите документи в срок до 02.11.2018 г. До изтичане на срока и приключване на последващата проверка на 07.11.2018г. не били представени изисканите от касатора ведомости за м.08./август/2018. За извършените проверки са съставени

протоколи, в които се посочени направените предписания и констатации.

В присъствие на упълномощен представител на проверяваното дружество е съставен АУАН за нарушение по смисъла на чл. 415 ал. 1 от КТ. Касаторът е подал възражение срещу АУАН, което е обсъдено от АНО.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № 22-005438/14.12.2018 г., с което на дружеството-касатор за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /неизпълнение на предписания от контролен орган/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е постановил обжалваното решение при събрани и обсъдени доказателства, както по административно наказателната преписка, така и непосредствено.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения нарушение на материалния закон и е отменил НП. Изложени са съображения и за приложимостта на други правни норми. Приел, че АНО е ангажирал административно наказателната отговорност на касатора по реда на чл. 402, ал. 2 от КТ. Сочил, че административно нарушение има, но АНО е смесил различни правни норми, указващи възможности на контролните органи при извършване на проверки по спазване на трудовото законодателство.

При преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема, по същество, че административнонаказващия орган, неправилно е приложил закона, поради което е отменил обжалваното НП.

Касационен състав на АССГ не приема изводите на СРС, като намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно.

АНО ангажира административно наказателната отговорност на ответника, затова, че не е изпълнил предписания, издавани по реда на чл. 404, ал. 1, т.т. 1 и 12 от КТ. Не може да се приеме изобщо намесата на чл. 402, ал. 2 от КТ за приложима при формално издържаните протоколи от 30.10.2018 и 07.11.2018 г.

Ответникът по касационната жалба е осъществил състава на административно нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, като е нарушил разпоредбите на трудовото законодателство, като не е изпълнил предписания на контролните органи.

Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ определя, че който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв.

Съставът на нарушението по чл. 415, ал.1 от КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. Субект на нарушението е всяко лице - носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка, е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл. 415, ал. 1 от КТ. Тогава проверяващият орган е установил, че даденото задължително предписание не е изпълнено. В случая категорично е установено издаването на подлежащо на изпълнение задължително предписание, според което ответник е следвало да представи в Дирекция „Инспекция по труда“ ведомости за заплати за м.08.2018г. При липса на доказателства, а и твърдения за изпълнението на това задължение, изводът, който закономерно се налага е, че е осъществен състава на нарушението по чл.415, ал.1 КТ. Ответникът като работодател е адресат на предписанието и затова при негово неизпълнение е субект на нарушението. В случая е налице административното нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок. Работодателят не е изпълнил задължителното предписание не само към изтичане на определения в него срок, но и към момента на извършване на повторната проверка, 07.11.2018 г.

Задължителното предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК – чл. 405, изр. 1 от КТ. По делото няма данни предписанието да е било оспорено и/или отменено по административен и/или съдебен ред. Последица от необжалването е влизането в сила на предписанието, с което е преклутирана и възможността да се релевира инцидентно негова незаконосъобразност. Затова при съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание като основание по чл. 415, ал. 1 от КТ да се ангажира административно-наказателната отговорност на работодателя – негов адресат. Отрицателна предпоставка за това ангажиране би била отмяната на предписанието от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението му би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице.

Безспорно е доказано констатираното нарушение. Към момента на извършване на последващата проверка и до настоящия момент не са представени доказателства и не е установено изпълнение на предписанието, за които е бил определен срок за изпълнение до 02.11.2018 г. След тази дата нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ се смята за довършено

Касационната инстанция приема, че решението на Софийски Районен съд, като неправилно, следва да бъде отменено и по същество да се постанови друго, с което да се потвърди издаденото от касатора НП.

В полза на Д. С. се присъжда юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен Съд С., XX-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение 263705 от 04.11.2019 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН**

СЪД /СРС/, НО, 110 състав, постановено по н.а.х. дело № 43/2019 г.,

ПОСТАНОВИ

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-005438/14.12.2018 г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в

размер на 3 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата 100 /сто/ лева, разноси за настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.